॥ ५८ ॥ अमृतंकीर्तिर्यस्यतस्यव्यासपुत्रैरितिबहुवचनंपूजार्थम् जगतामघंभिनत्तीतितथातत् अलंनिःशेषंयथाभवतितथानकृच्छ्रादिवदिति तदेवंमोक्षहेतुत्वंपापक्षयहेतुत्वंचोक्तम् तद्भक्तानांतुसत्कर्णपूरंपरमसुखावहं कर्णाभरणमिति स्वयंसुखरूपतामाह किंचभगवतिकृतमावेशितंचित्तंये नसतथाभूत्वातस्यक्षेमधाम कालादिभयरहितंलोकंयातीति ॥ ५९॥ इतिदशमेटीकायांपंचाशीतितमोऽध्यायः ८५ ॥ ॥ ७ ॥ षडशीति तमेदंभात्सुभद्रामर्जुनोऽहरत् गत्वाचमिथिलांकृष्णोनृपविप्रावनंदयत् १ पित्रोःस्वज्ञानमादिश्यसुभद्रांफाल्गुनायच जगाममिथिलांकृष्णःस्व

एवंविधान्यद्भुतानिकृष्णस्यपरमात्मनः॥ वीर्याण्यनंतवीर्यस्यसंत्यनंतानिभारत ॥५८॥ सूतउवाच यइदमनुशृणोतिश्रावयेद्वामुरारेश्चरितममृतकीर्तेर्वर्णितंव्यासपुत्रैः ॥ जगदघभिदलंतद्भक्तसत्कर्णपूरंभ गवतिकृतचित्तोयातितत्क्षेमधाम ॥ ५९ ॥ इति०भा०द०मृताग्रजानयनंनामपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥८५॥ ॥७॥ राजोवाच ब्रह्मन्वेदितुमिच्छामःस्वसारंरामकृष्णयोः ॥ यथोपयेमेविजयो याममासीत्पितामही ॥ १ ॥ श्रीशुकउवाच अर्जुनस्तीर्थयात्रायांपर्यटन्नवनींप्रभुः॥ गतःप्रभासम शृणोन्मातुलेयींसआत्मनः॥ २ ॥ दुर्योधनायरामस्तांदास्यतीतिनचापरे ॥ तल्लिप्सुःसयतिर्भूत्वात्रिदंडी द्वारकामगात्॥३॥तत्रवैवार्षिकान्मासानवात्सीत्स्वार्थसाधकः॥ पौरैःसभाजितोभीक्ष्णंरामेणाजानताच सः॥ ४॥ एकदागृहमानीयआतिथ्येननिमंत्र्यतम् ॥ श्रद्धयोपाहृतंभैक्ष्यंबलेनबुभुजेकिल॥ ५॥ सोऽप श्यत्तत्रमहतींकन्यांवीरमनोहराम्॥ प्रीत्युत्फुल्लेक्षणस्तस्यांभावक्षुब्धंमनोदधे॥ ६॥

भक्तप्रियकृत्ततः २ देवक्यामृतपुत्रलाभवदर्जुनस्यसुभद्रालाभोऽपिरामप्रातिकूल्यात्दुर्घटइतिमन्यमानःप्रसंगात्पृच्छति ब्रह्मन्निति ॥ १ ॥ क थमशृणोत्दुर्योधनायेति अपरेवसुदेवादयोनदास्यंतीति ॥ २ ॥ तल्लिप्सुःतस्यांमातुलेय्यांलिप्सुः रामंवंचयितुंसंपूज्य तंत्रिदंडिवेषंविधायगतइ त्याह सयतिरिति ॥ ३ ॥ स्वार्थसाधकःकन्यांप्रेप्सुः ॥ ४ ॥ तमातिथ्येननिमंत्र्यगृहमानीयबलेनयच्छ्रद्धयोपाहृतंपरिविष्टंतद्भैक्ष्यंकिलार्जुनोबु भुजेइत्यन्वयः ॥ ५ ॥ भावेनरत्यभिप्रायेण क्षुभितंमनोदधे ॥६॥